

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/109/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011608
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120011608.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému Q. C., o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 30.9.2020 č. k. 3PP/109/2020-42, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.2.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Q. C., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1, ods. 2, § 67 ods. 1 Tr. zák. tak, že žiadosť odsúdeného Q. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. M. XXX/XX, H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra, zo dňa 18.02.2013, sp. zn. 21T/210/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra, zo dňa 05.11.2013, sp. zn. 1To/55/2013 zamietol.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

3. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, ako aj prvú materiálnu podmienku, nespĺňa druhú materiálnu podmienku na podmienkové prepustenie, a síce skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Prvostupňový súd v tejto súvislosti vychádzal najmä z obsahu odpisu registra trestov odsúdeného na základe ktorého je zrejmé, že odsúdený sa opakovane dopúšťal druhovo rovnakej predovšetkým majetkovej trestnej činnosti (10 záznamov v odpise registra trestov), pričom súd prihliadol aj na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, t. j. že odsúdený aktuálne je vo výkone trestu pre obzvlášť závažný zločin. Súd osobitne vyhodnotil aj tú skutočnosť, že odsúdený bol v

minulosti už jedenkrát podmiennečne prepustený (OS Trnava sp. zn. 2PP/70/2006), a napriek uplatneniu tohto mimoriadneho inštitútu voči jeho osobe sa aj naďalej dopúšťal trestnej činnosti (bol následne 7 krát odsúdený), čo svedčí o tom, že doposiaľ výkon trestu odňatia slobody nemal naňho potrebný prevýchovný účinok, nakoľko u odsúdeného naďalej prevláda zjavne ľahostajný prístup k spáchanej trestnej činnosti. V prípade odsúdeného teda nie je možné dôvodne očakávať, že po podmiennečnom prepustení bude viesť riadny život a v jeho prípade možno vidieť vysoké riziko v prognóze zlyhania. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že náprava páchatela a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

7. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

8. Súd prvého stupňa správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku ako aj prvú materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie druhej materiálnej podmienky.

9. Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti.

10. Sťažnostný súd konštatuje, že opakované páchanie obdobnej trestnej činnosti (10 krát súdne trestaný za prevažne majetkovú trestnú činnosť) svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Početnosť predchádzajúcich odsúdení, ako i to, že inštitút podmiennečného prepustenia, ktorý sa voči nemu už v minulosti uplatnil, vedú potom k logickému záveru, že ani predchádzajúce odsúdenia, ani príležitosť daná mu podmiennečným prepustením nemali na neho ten výchovný účinok, aby ho viedli k riadnemu životu. V prípade odsúdeného teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Niet prečo sa rozumne domnievať, že ďalšie podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel. Trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmiennečného prepustenia.

11. U odsúdeného sa jedná o recidivistu, ktorý si musí byť vedomý okolností, majúcich vplyv na ukladané tresty, na ich dĺžku, aj na možnosti podmiennečného prepustenia, v prípade opakovanej trestnej činnosti. Ako už bolo tiež vyššie uvedené, jednou z predpokladaných podmienok na podmiennečné prepustenie je aj splnenie predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti. Je plne v súlade so zákonom zohľadňovať jednak správanie odsúdeného vo výkone trestu, ale aj charakter trestnej činnosti a osobu odsúdeného, vrátane jeho trestnej minulosti, pri rozhodovaní o tom, či je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť.

12. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania, t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

13. Aj sťažnostný súd upozorňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania.

14. A preto, aj napriek tomu, že odsúdený splnil formálnu podmienku, nesplnil jednu z materiálnych podmienok, a síce predpoklad vedenia riadneho života. Na podmiennečné prepustenie je nevyhnutné splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok súčasne, tzn. pozitívne rozhodnutie o podmiennečnom prepustení nemôže byť v zmysle zákona opreté výlučne o dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu.

15. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

16. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.